

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH

DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych

w zakresie kwalifikacji

DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych

wyodrębnionej w zawodzie

pracownik pomocniczy stolarza 932918

Branża: drzewno – meblarska DRM

Warszawa 2021

Publikacja powstała w ramach projektu pn. „Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych i kursów umiejętności zawodowych dla branż obszaru II” realizowanego przez DGA S. A. w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój na lata 2014- 2020.

Projekt finansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Autor: mgr inż. Bogusław Szumilas

Recenzenci: nauczyciel mgr.inż. Maria Bisaga, pracodawca mgr inż. Paweł Przystalski,

Ekspert: Tadeusz Bąkała

Program opracowany we współpracy podmiotów z otoczenia społeczno-gospodarczego wskazanego we wniosku o powierzenie grantu na opracowanie modelowego kwalifikacyjnego kursu zawodowego (KKZ):

Meblo-Rad. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe ul. Lubelska 27 26-900 Kozienice

Zakład Stolarski Edward Zawodnik Helenówka 243 26-700 Zwoleń

Produkcja i Usługi Stolarskie oraz Handel Okrężny. Jacek Kupis ul. Targowa 117, 26-700 Zwoleń

Przedsiębiorstwo Wielobranżowe PERFECT Sp. z o.o. ul. Radomska 76 27-200 Starachowice

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe TRAK Sp. z o.o. Kwaśnik Tomasz, Przerwa Zdzisław, Długa 1 26-930 Garbatka-Letnisko

MAKRES sp. z o.o. Stanisław Białkowski ul. Kolejowa 24 26-617 Radom

Strzelczyk Meble ul. Arkuszowa 134 01-934 Warszawa

Zawód Pracownik pomocniczy stolarza oraz wyodrębniona kwalifikacja DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych jest przypisana do II poziomu PRK (Polskiej Ramy Kwalifikacji).

Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój

Oś priorytetowa II

Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji

Działanie 2.14. Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie

Konkurs nr POWR.02.14.00-IP.02-00-003/19

Opracowanie modelowych programów kwalifikacyjnych kursów zawodowych (kkz)

Program nauczania kursu umiejętności zawodowych
DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych

Spis treści

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych

1.	Wprowadzenie	4
1.1	Opis kursu.....	4
1.2	Wymagania wstępne dla uczestników kursu	6
1.3	Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym	6
1.4	E-learning.....	7
2	Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych.....	8
2.1	Pogrupowane efekty kształcenia	8
2.2	Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne i praktyczne z uwzględnieniem efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji	14
2.3	Plan nauczania kwalifikacyjnego kursu zawodowego.....	19
3	Cele kształcenia KUZ	19
3.1	Cele kształcenia	19
3.2	Wynik kształcenia.....	20
4	Program poszczególnych zajęć	20
4.1	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich	20
4.1.1	Cele ogólne przedmiotu.....	20
4.1.2	Cele szczegółowe przedmiotu	20
4.1.3	Materiał nauczania: Wykonywanie podstawowych prac stolarskich	22
4.1.4	Procedury osiągnięcia celów kształcenia	26
4.1.5	Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika	27
4.1.6	Proponowane metody ewaluacji przedmiotu	28
5.	Ewaluacja programu KUZ.....	28
6.	Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	37
6.1	Wykaz literatury	37
6.2	Wykaz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych	40
7	Sposób i forma zaliczenia kursu	43
8	Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć	44

PROGRAM NAUCZANIA KURSU UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWYCH DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych

1. Wprowadzenie

1.1 Opis kursu

Kurs Umiejętności Zawodowy (KUZ) jest pozaszkolną formą kształcenia. Budowa kursu jest tak skonstruowana, że obejmuje pogrupowane efekty kształcenia. Materiał zawarty w poszczególnych przedmiotach przenika się w pewnych obszarach tworząc strukturę spiralną kursu, pozwalającą na poznawanie i rozszerzanie wiedzy i umiejętności na coraz to wyższym poziomie. Program nauczania KUZ DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych stanowi wyodrębnioną z części materiału nauczania z kwalifikacji DRM 03. Wytwarzanie prostych wyrobów stolarskich realizuje podstawę programową dla zawodu: Pracownik pomocniczy stolarza symb. 932918 określoną w Załączniku nr 5 (D. U. z 2019r., poz.991) w zakresie tej kwalifikacji. Kurs umiejętności zawodowych skierowany jest do osób pełnoletnich z dysfunkcjami w stopniu lekkim, którzy chcą podnieść lub rozszerzyć swoje kwalifikacje lub zdobyć nowy zawód. Podniesienie kwalifikacji lub zdobycie nowych umiejętności może przyczynić się do rozwoju i awansu zawodowego oraz może być pomocne w zdobyciu zatrudnienia. Pośrednio wspomaga to działania z zakresu prawidłowego funkcjonowania społecznego, przeciwdziałania wykluczeniom społecznym, ograniczania narkomani oraz zapobiegania chorobom alkoholowym i innym negatywnym skutkom społecznym. Kurs umiejętności zawodowy może być zorganizowany w formie dziennej, stacjonarnej lub zaocznej. Czas trwania uzależniony jest od formy kształcenia i trwa 224 godziny przy organizacji w formie dziennej lub stacjonarnej. Z tym, że w formie zaocznej minimalna ilość godzin nie może być mniejsza niż 65% przewidzianych dla tej kwalifikacji w podstawie programowej. Kurs może się rozpocząć w dowolnym czasie określonym przez podmiot prowadzący kurs. Fakt rozpoczęcia kursu należy zgłosić do Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w przeciągu 14 dni od jego rozpoczęcia. Termin rozpoczęcia i zakończenia kursu należy zorganizować tak, aby kurs zakończył się co najmniej 6 tygodni przed rozpoczęciem planowanej sesji egzaminacyjnej. Zajęcia teoretyczne mogą być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (e-learning) zgodnie z par. 23 ust. 3-5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 652). Zaliczenie zajęć realizowanych z wykorzystaniem metod na odległość nie może odbywać się w formie zdalnej. Zajęcia teoretyczne realizowane z wykorzystaniem metod na i technik na odległość może być realizowana w formie wykładów, prelekcji, lekcji interaktywnych, testów i quizów, projektów, standardowych prac domowych, o czym decyduje organ prowadzący kurs. Kurs KUZ kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Warunki zaliczenia kursu powinny być znane słuchaczom najpóźniej w chwili rozpoczęcia kursu. Nie dopuszcza się prowadzenia zajęć praktycznych z wykorzystaniem metod i technik na odległość.

Po ukończeniu wszystkich przewidzianych planem nauczania kursu przedmiotów (jednostek efektów kształcenia) uczestnik otrzymuje zaświadczenie o jego ukończeniu. Uczestnik który ukończył wszystkie Kursy Umiejętności Zawodowych przewidzianych dla kwalifikacji DRM 03. Wytwarzanie prostych wyrobów stolarskich uzyskuje stosowne zaświadczenie wydane przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną co upoważnia go do przystąpienia do egzaminu przed komisją powołaną przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną. Egzamin składa się części teoretycznej i praktycznej. Część teoretyczna polega na rozwiązaniu testu jednokrotnego wyboru składającego się z 40 zadań. Część praktyczna polega na wykonaniu wyrobu na podstawie dokumentacji techniczno-technologicznej np. szafki, podstawki pod telewizor, stolika, karmnika itp. Warunkiem zaliczenia egzaminu to uzyskanie 50 % dla części pisemnej i 75% dla części praktycznej. Po zdaniu egzaminu uczestnik kursu otrzymuje zaświadczenie/dyplom wydany przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną świadczący o posiadaniu wiedzy i umiejętności w zakresie tej kwalifikacji.

Pracownik pomocniczy stolarza wykonuje prace pomocnicze pod kierownictwem przełożonego. Prace te mogą dotyczyć wytwarzania wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych. Do wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych zaliczają się m.in.: meble, elementy galanterii drzewnej, okładziny ścienne, zabawki, itp. Pracownik pomocniczy stolarza czyta proste rysunki złożeniowe, zestawieniowe i wykonawcze. Czyta proste szkice robocze wyrobów, połączeń i złączy stolarskich. Pomaga przełożonemu w klasyfikacji materiałów z drewna i tworzyw drzewnych. Pomaga dobierać i przygotowywać do obróbki ręcznej i maszynowej drewno, tworzywa drzewne oraz materiały pomocnicze. Pomaga w przygotowaniu do pracy narzędzi, obrabiarek i urządzeń. Pomaga podczas ustawiania obrabiarek do wykonywania określonych zadań zawodowych. Wykonuje podstawową obróbkę ręczną i maszynową, skrawanie, klejenie oraz wykończenie powierzchni wyrobów stolarskich. Bierze udział w pracach montażowych wyrobów. Pracownik pomocniczy stolarza bierze udział w kwalifikacji wyrobów stolarskich do naprawy. Rozpoznaje podstawowe wady i uszkodzenia drewna. Pomaga w naprawie, renowacji i prostych wyrobów. Pracownik pomocniczy stolarza znajduje zatrudnienie w małych, średnich i dużych firmach. Zatrudnienie może znaleźć na lokalnym, regionalnym rynku pracy, jak również w krajach UE. W lokalnych, regionalnych oraz ogólnopolskich mediach często powtarzają się ogłoszenia pracodawców o chęci zatrudnienia pracowników pomocniczych stolarza. Może prowadzić również własną działalność gospodarczą. Zawód Pracownik pomocniczy stolarza oraz wyodrębniona kwalifikacja DRM.03. Wytwarzanie prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych jest przypisana jest do II poziomu PRK (Polskiej Ramy Kwalifikacji). Branża drewno meblarska w obrębie której oprócz zawodu pracownik pomocniczy stolarza, znajdują się jeszcze zawody takie jak; technik technologii drewna, technik papiernictwa, stolarz, tapicer, koszykarz-plecionkarz, oraz mechanik - operator maszyn do produkcji drzewnej od wielu lat jest motorem napędowym polskiej gospodarki. Składa się na to wiele czynników między innymi, dostęp do surowca szczególnie z zasobów Lasów Państwowych i dzięki temu rozwijający się przemysł tartaczny, tworzyw drzewnych, papierniczo - celulozowy a przede wszystkim meblarski. Ważnym czynnikiem jest również pojawienie się możliwości stabilnego inwestowania przez kapitał zagraniczny i krajowy oraz umiejętność pozyskiwania przez polskich przedsiębiorców każdego szczebla nowoczesnych technologii z czego przedsiębiorcy tej branży chętnie korzystają. Analizując obecną kondycję branży należy stwierdzić, że cała branża a szczególnie przemysł meblarski jest w czołówce państw Europy i świata, jeśli chodzi o eksport mebli. Możliwości rozwojowe branży drewno meblarskiej co pokazuje wiele aktualnych opracowań na ten temat dowodzi, że posiada znaczny zapas możliwości inwestycyjnych i produkcyjnych, co bardzo dobrze rokuje, jeśli chodzi o możliwości zatrudnienia i tworzenia nowych miejsc pracy.

Ostatnie lata szczególnie w kontekście niżu demograficznego jak również dostępność rynków pracy Europy Zachodniej ukazują również niepokojące zjawiska związane z brakiem dostępności wykwalifikowanej kadry dla branży drewno-meblarskiej. Braki uwydatniają się na każdym poziomie, począwszy od stanowisk robotniczych, czyli absolwentów szkół zawodowych a obecnie branżowych pierwszego stopnia, kadry średniego szczebla tj. absolwentów techników jak również wyższego szczebla inżynierskiego.

Braki kadrowe mocno odczuwalne w branży są wyzwaniem dla rozwoju kształcenia zawodowego od którego przedsiębiorcy oczekują absolwentów na najwyższym poziomie kompetencji miękkich jak też merytorycznych. Obecnie kształcenie zawodowe dzięki nowym podstawom programowym, możliwościom pozyskiwania nowoczesnego sprzętu stanowiącego standard wyposażenia przedsiębiorców oraz możliwości kształcenia dualnego nadrabia braki w potrzebach przedsiębiorców. W związku z tym konieczne jest wypracowanie na poziomie lokalnym jak również ponadlokalnym ścisłej współpracy szkół branżowych i przedsiębiorców zatrudniających absolwentów w obszarach modyfikacji programów nauczania dostosowując je do aktualnych potrzeb przedsiębiorców. Czynny udział przedsiębiorców w kształceniu szczególnie praktycznym w swoich zakładach pracy jak też zawiązywanie lokalnych stowarzyszeń na rzecz podnoszenia i dostosowania poziomu kształcenia uczestników poprzez analizę zatrudniania absolwentów ewaluację realizacji i skuteczności programów nauczania również w kontekście uczestniczących w procesie kształcenia podmiotów organizujących kursy i pracodawców. Do kluczowych kompetencji kształconych słuchaczy w tym zawodzie a koniecznych przedsiębiorcom są min. na stanowiskach robotniczych; sumienność, odpowiedzialność, podstawy czytania dokumentacji oraz obsługi obrabiarek sterowanych manualnie.

Wymogi stawiane przez przedsiębiorców absolwentom szkół zawodowych nie zostaną spełnione w szerokim o oczekiwanym zakresie, jeśli szkolnictwo branżowe każdego szczebla nie otrzyma nowoczesnego wyposażenia oraz opłacalnych dla przedsiębiorców warunków współpracy w procesie kształcenia ze szkołami zawodowymi. Kluczowym jest również posiadanie przez kadre nauczycielską kształcącą zawodowo na każdym poziomie oprócz posiadania doświadczenia zawodowego, kompetencji miękkich, ustawicznego podnoszenia swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, umiejętności dostosowania zapisów podstaw programowych do aktualnych realiów i potrzeb rynku pracy, umiejętności obsługi programów wspomagających projektowanie. Umiejętności wykonywania symulacji kalkulacyjnych, programowania i obsługi obrabiarek CNC jak też elementów automatyki i robotyki. Wspomniane kompetencje potrzebne są do nauczania zarówno przedmiotów teoretycznych jak też praktycznych. Duże i średnie zakłady produkcyjne rozwijać się będą w kierunku automatyzacji i robotyki w procesach technologicznych, dlatego też w tych zakładach będą potrzebni przede wszystkim pracownicy o wąskich specjalnościach a szczególnie średniego i wyższego szczebla. Zakłady małe i mikroprzedsiębiorstwa w swej naturze mają charakter usługowy i w związku z tym przede wszystkim będą potrzebni pracownicy posiadający umiejętności manualne wykonywania prostych operacji technologicznych za pomocą narzędzi ręcznych i elektronarzędzi, pomocy w obsłudze obrabiarek sterowanych manualnie i w mniejszym stopniu sterowanych numerycznie. Niszą w przyszłości, jeśli chodzi o branżę szczególnie meblarską będzie posiadanie umiejętności wykonania wyrobów na indywidualne zamówienie, czyli jednostkowych oraz naprawy i renowacji mebli stosując tradycyjne techniki wykonania co również daje możliwości dobrej płatnej pracy. Dopelnieniem tego stanu rzeczy jest dostarczenie systemowi kształcenia zawodowego podstaw programowych i programów nauczania umożliwiających możliwości szybkiego przebranżawiania się i kształcenia specjalistycznego w ramach zawodu w aktualnych potrzebach przedsiębiorców.

1.2 Wymagania wstępne dla uczestników kursu.

Kurs umiejętności zawodowy jest formą kształcenia ustawicznego i podstawowym kryterium uczestnictwa jest pełnoletniość i zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uczestnictwa w kursie wydane przez lekarza medycyny pracy. Kurs umiejętności zawodowych o symbolu DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych mogą rozpocząć uczestnicy, którzy ukończyli co najmniej szkołę podstawową. Wskazane jest posiadanie zmysłu przestrzennego i cech technicznych, które mogą pomóc w opanowaniu zawodu i późniejszym funkcjonowaniu na rynku pracy.

1.3 Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym

Współpraca szkolnictwa zawodowego z przemysłem i rzemiosłem jest zjawiskiem koniecznym i korzystnym dla obu stron. Współpraca może przebiegać wielotorowo w zależności od możliwości i oczekiwań stron. Współpraca z pracodawcami może polegać na:

- patronacie nad podmiotem szkolącym;
- współpracy (w tym finansowaniu) w zakresie organizowania szkoleń specjalistycznych (np. szkolenie brakarskie w tartaku);
- finansowaniu stypendiów (dla wszystkich lub wybranych osób);
- realizowanie części lub całości praktyk zawodowych (w zakresie podstawowym lub rozszerzonym) ;
- wspieranie pracowni i warsztatów poprzez darowizny celowe lub rzeczowe;
- reklamie firm wspierających w przestrzeni szkolnej oraz prowadzenia wspólnych kampanii medialnych;

- wspólnym udziale w konferencjach, targach czy konkursach branżowych;
- współpraca w zakresie dostosowania programu nauczania i koordynacji zajęć dodatkowych;
- organizacji stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych.

Podmioty z otoczenia społeczno-gospodarczego projektu

Program opracowany we współpracy: Meblo-Rad. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe, ul. Lubelska 27, 26-900 Kozienice. Zakład Stolarski Edward Zawodnik, Helenówka 243, 26-700 Zwoleń. Produkcja i Usługi Stolarskie Jacek Kupis ul. Targowa 117, 26-700 Zwoleń. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe PERFEKT Sp. z o.o. ul. Radomska 76 27-200 Starachowice. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe „TRAK” sp. z o.o. Kwaśnik Tomasz, Przerwa Zdzisław, 26-930 Garbatka-Letnisko. Makres sp. z o.o. Stanisław Białkowski ul. Klejowa 24, 26-617 Radom. Strzelczyk Meble ul. Arkuszowa 134, 01-934 Warszawa.

1.4 E-learning

Realizując kursy umiejętności zawodowych dopuszcza się możliwość prowadzenia całości zajęć teoretycznych z wykorzystaniem technik i metod nauki na odległość.. Popularność i dostępność platform e-learning pozwala na swobodne prowadzenie zajęć teoretycznych w czasie rzeczywistym, przeprowadzanie testów, ankiet oraz zadawania prac domowych. Zajęcia odbywają się w trybie LIVE i pozwalają uczestnikom na czynne uczestnictwo w zajęciach, zadawanie pytań, przedstawianie swoich uwag oraz prezentacji własnych dokonań. Możliwy jest także zapis video zajęć, co pozwala na uzupełnienie wiadomości przez osoby nieobecne na danych zajęciach. Zajęcia teoretyczne mogą być realizowane przy użyciu platform e-learning. Zakres i ilość godzin zajęć teoretycznych realizowanych zdalnie określa podmiot prowadzący kształcenie ustawiczne. Do pracy na platformach cyfrowych potrzebny jest smartfon, tablet lub komputer oraz dostęp do Internetu. Przed rozpoczęciem pierwszych zajęć KUZ należy zorganizować wstępne szkolenie z zakresu samodzielnego korzystania z platformy edukacyjnej lub wskazać filmy szkoleniowe na dostępnej ogólnie platformie (np.YouTube). Organizator kursu musi zapewnić dostęp do oprogramowania, które umożliwi synchroniczną i asynchroniczną interakcję między słuchaczami lub uczestnikami a osobami prowadzącymi zajęcia. Podmiot prowadzący kurs zapewnia materiały dydaktyczne przygotowane w formie dostosowanej do kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Sprawuje także bieżącą kontrolę postępów w nauce uczestników, weryfikację ich wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Zajęcia praktyczne nie mogą być realizowane w formie zdalnej. Kontrola i nadzór realizowane są w formie i terminach ustalonych przez podmiot prowadzący szkolenie.

2 Plan zajęć kursu umiejętności zawodowych

2.1 Pogrupowane efekty kształcenia

Tabela 1. Pogrupowanie efektów kształcenia wg. przedmiotów

Efekty kształcenia z danej jednostki kształcenia	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt Kształcenia (w ramach różnych zajęć)	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów kształcenia	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich
A	B	C	D
DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych – 224 godz.			
Posługuje się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	20	Stosuje nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym	X
		Rozpoznaje podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym	X
		Klasyfikuje wyroby stolarskie	X
		Rozróżnia wyroby stolarskie	X
		Wykorzystuje pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych	X
Charakteryzuje właściwości drewna i tworzyw drzewnych	30	Nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych	X
		Wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych	X
		Rozróżnia właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych	X
		Wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych	X
		Określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych	X
Charakteryzuje gatunki drewna, materiały drzewne i tworzywa drzewne stosowane w stolarstwie	24	Nazywa podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew	X
		Nazywa podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa	X
		Rozróżnia podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego	X
		Wskazuje cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego	X
		Rozpoznaje podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego	X
		Rozpoznaje podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płyta wiórowa, płyta pilśniowa, płyta OSB, płyta MDF płyta	X

Efekty kształcenia z danej jednostki kształcenia	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt Kształcenia (w ramach różnych zajęć)	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów kształcenia	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich
A	B	C	D
Rozpoznaje wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	20	Klasyfikuje wady drewna	X
		Określa podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich	X
		Rozróżnia wady drewna	X
		Definiuje podstawowe wady drewna: sęk, zakorek, sinizna, zgnilizna	X
		Wskazuje przyczyny powstawania wad drewna	X
		Omawia wpływ wad na zastosowanie drewna	X
		Proponuje sposoby eliminowania wad	X
Rozróżnia rodzaje uszkodzeń drewna, materiałów drzewnych i tworzyw drzewnych	20	Nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego	X
		Rozróżnia rodzaje uszkodzeń materiałów tartych	X
		Wskazuje przyczyny powstawania uszkodzeń drewna	X
		Proponuje sposoby usunięcia uszkodzeń drewna	X
		Nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzenia tworzyw drzewnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia	X
Charakteryzuje materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drzewnym	20	Nazywa materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie	X
		Klasyfikuje materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie	X
		Rozróżnia rodzaje klejów	X
		Rozróżnia rodzaje materiałów wykończeniowych	X
		Rozróżnia łączniki i okucia	X
		Określa możliwość zastosowania wskazanych materiałów pomocniczych	X
		Wyszukuje informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drzewnym	X
Charakteryzuje maszyny, urządzenia i narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej drewna	30	Nazywa narzędzia do ręcznej obróbki drewna	X
		Nazywa narzędzia do maszynowej obróbki drewna	X
		Nazywa maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie	X
		Rozpoznaje podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie	X

Efekty kształcenia z danej jednostki kształcenia	Łączna liczba godzin przeznaczonych na efekt Kształcenia (w ramach różnych zajęć)	Kryteria weryfikacji poszczególnych efektów kształcenia	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich
A	B	C	D
		niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	
		Dobiera typowe narzędzia do obróbki ręcznej	X
Dobiera przyrządy pomiarowe do prostych prac stolarskich	20	Klasyfikuje podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie	X
		Nazywa podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie	X
		Wskazuje zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych	X
		Dobiera przyrządy do określonych prac pomiarowych	X
		Wykonuje podstawowe pomiary podczas prac stolarskich	X
Sporządza proste szkice i rysunki techniczne w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	30	Rysuje szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich	X
		Umieszcza wymiary na wykonywanych rysunkach	X
		Sporządza rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami	X
		Rozróżnia symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie	X
		Wykonuje korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej	X
		Rozpoznaje rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej	X
		Wykonuje rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych	X
		Wykonuje proste rysunki, korzystając z programów komputerowych	X
		Drukuje rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych	X
Rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	10	Wymienia cele normalizacji krajowej	X
		Podaje definicje i cechy normy	X
		Rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	X
		Korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	X
Razem godzin	224		

Tabela 2. Grupowanie efektów kształcenia w zajęcia i nadawanie nazw tym zajęciom

Nazwa jednostki efektów kształcenia	Liczba godzin na poszczególnie efekty kształcenia uwzględniająca minimalną liczbę określona w podstawie programowej	Efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Grupowanie efektów kształcenia w przedmioty. Obowiązkowe zajęcia edukacyjne ustalone przez dyrektora (Nazwy przedmiotów)	Okres realizacji w cyklu nauczania
A	B	C	D	E	F
DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych 224 godz.					
DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych	20	posługuje się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym – rozpoznaje podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym – klasyfikuje wyroby stolarskie – rozróżnia wyroby stolarskie – wykorzystuje pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych 	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich	Rozpoczęcie w dowolnym okresie i trwa aż do pełnej realizacji 224 godzin przy założeniu formy dziennej i stacjonarnej i min. 65% z 224 godzin w formie zaocznej
	30	charakteryzuje właściwości drewna i tworzyw drzewnych	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych – wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – rozróżnia właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych – określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych 		
	24	charakteryzuje gatunki drewna,	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew – nazywa podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, 		

		materiały drzewne i tworzywa drzewne stosowane w stolarstwie	<p>lipa</p> <ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – wskazuje cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego – rozpoznaje podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – rozpoznaje podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płyta wiórowa, płyta pilśniowa, płyta OSB, płyta MDF, płyta HDF 		
20		rozpoznaje wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje wady drewna – określa podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich – rozróżnia wady drewna – definiuje podstawowe wady drewna: sęk, zakorek, sinizna, zgnilizna – wskazuje przyczyny powstawania wad drewna – omawia wpływ wad na zastosowanie drewna – proponuje sposoby eliminowania wad 		
20		rozróżnia rodzaje uszkodzeń drewna, materiałów drzewnych i tworzyw drzewnych	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego – rozróżnia rodzaje uszkodzeń materiałów tartych – wskazuje przyczyny powstawania uszkodzeń drewna – proponuje sposoby usunięcia uszkodzeń drewna – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzenia tworzyw drzewnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia 		
20		charakteryzuje materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – klasyfikuje materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – rozróżnia rodzaje klejów – rozróżnia rodzaje materiałów wykończeniowych – rozróżnia łączniki i okucia – określa możliwość zastosowania wskazanych materiałów pomocniczych – wyszukuje informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drzewnym 		
30		charakteryzuje maszyny, urządzenia i narzędzia do	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa narzędzia do ręcznej obróbki drewna – nazywa narzędzia do maszynowej obróbki drewna – nazywa maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie – rozpoznaje podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej 		

		obróbki ręcznej i maszynowej drewna	<p>drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich</p> <ul style="list-style-type: none"> – dobiera typowe narzędzia do obróbki ręcznej 		
	20	dobiera przyrządy pomiarowe do prostych prac stolarskich	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – nazywa podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – wskazuje zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych – dobiera przyrządy do określonych prac pomiarowych – wykonuje podstawowe pomiary podczas prac stolarskich 		
	30	sporządza proste szkice i rysunki techniczne w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich – umieszcza wymiary na wykonywanych rysunkach – sporządza rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami – rozróżnia symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie – wykonuje korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej – rozpoznaje rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej – wykonuje rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych – wykonuje proste rysunki, korzystając z programów komputerowych – drukuje rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych 		
	10	rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – podaje definicje i cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 		
Razem	224				

2.2 Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne i praktyczne z uwzględnieniem efektów kształcenia wraz z kryteriami weryfikacji

Tabela 3. Określenie liczby godzin poszczególnych zajęć z podziałem na zajęcia teoretyczne i praktyczne

Tematyka zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
A	B	C	D	E
DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych. Łącznie 224 godz.				
Wykonywanie podstawowych prac stolarskich	10	10	posługuje się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym – rozpoznaje podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym – klasyfikuje wyroby stolarskie – rozróżnia wyroby stolarskie – wykorzystuje pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych
	10	20	charakteryzuje właściwości drewna i tworzyw drzewnych	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych – wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – rozróżnia właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych – określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych
	10	14	charakteryzuje gatunki drewna, materiały drzewne i tworzywa drzewne stosowane	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew

Tematyka zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
A	B	C	D	E
			w stolarstwie	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa – rozróżnia podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – wskazuje cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego – rozpoznaje podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego (– rozpoznaje podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płyta wiórowa, płyta pilśniowa, płyta OSB, płyta MDF płyta HDF
	5	15	rozpoznaje wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje wady drewna – określa podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich – rozróżnia wady drewna – definiuje podstawowe wady drewna: sęk, zakorek, sinizna, zgnilizna – wskazuje przyczyny powstawania wad drewna – omawia wpływ wad na zastosowanie drewna – proponuje sposoby eliminowania wad
	5	15	rozróżnia rodzaje uszkodzeń drewna, materiałów drzewnych i tworzyw drzewnych	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego – rozróżnia rodzaje uszkodzeń materiałów tartych – wskazuje przyczyny powstawania uszkodzeń drewna – proponuje sposoby usunięcia uszkodzeń drewna – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzenia

Tematyka zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
A	B	C	D	E
				tworzyw drzewnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia
	10	10	charakteryzuje materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – klasyfikuje materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – rozróżnia rodzaje klejów – rozróżnia rodzaje materiałów wykończeniowych – rozróżnia łączniki i okucia – określa możliwość zastosowania wskazanych materiałów pomocniczych – wyszukuje informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drzewnym
	5	25	charakteryzuje maszyny, urządzenia i narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej drewna	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa narzędzia do ręcznej obróbki drewna – nazywa narzędzia do maszynowej obróbki drewna – nazywa maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie – rozpoznaje podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich – dobiera typowe narzędzia do obróbki ręcznej
	5	15	dobiera przyrządy pomiarowe do prostych prac stolarskich	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – nazywa podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie

Tematyka zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
A	B	C	D	E
				<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych – dobiera przyrządy do określonych prac pomiarowych – wykonuje podstawowe pomiary podczas prac stolarskich
	10	20	sporządza proste szkice i rysunki techniczne w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich – umieszcza wymiary na wykonywanych rysunkach – sporządza rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami – rozróżnia symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie – wykonuje korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej – rozpoznaje rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej – wykonuje rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych – wykonuje proste rysunki, korzystając z programów komputerowych – drukuje rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych
	5	5	rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – podaje definicje i cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej

Tematyka zajęć	Liczba godzin		Efekty kształcenia wraz kryteriami weryfikacji realizowane w ramach przedmiotów	
	Przedmioty zawodowe teoretyczne	Zajęcia realizowane w formie zajęć praktycznych	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji
A	B	C	D	E
				– korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
Razem	75	149		

2.3 Plan nauczania kwalifikacyjnego kursu zawodowego

Tabela 4. Plan nauczania kwalifikacyjnego kursu zawodowego

L.p.	Wykaz i nazwa przedmiotów	Forma kształcenia dzienna i stacjonarna (realizacja 100% P.P)		Forma kształcenia zaoczna (min. 65% zajęć przewidzianych w podstawie programowej).		Uwagi o realizacji
		Liczba godzin przewidzianych na przedmiot				
		w tym zajęcia teoretyczne	w tym zajęcia praktyczne	w tym zajęcia teoretyczne	w tym zajęcia praktyczne	
1.	Wykonywanie podstawowych prac stolarskich	75		50		
			149		100	Możliwość kształcenia z wykorzystaniem technik na odległość w zakresie zajęć teoretycznych
Łączna liczba godzin zajęć w całym kursie		224		150		
Planowany termin egzaminu: Rozpoczęcie i zakończenie KUZ należy zaplanować tak, aby zakończyć w planowanym terminie minimum 6 tygodni od rozpoczęcia sesji egzaminacyjnej. Sesja zimowa (styczeń-luty) lub sesja letnia (czerwiec – lipiec)						

3 Cele kształcenia KUZ

3.1 Cele kształcenia.

Absolwent kursu umiejętności zawodowych DRM.03.2 Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych powinien być przygotowany do wykonywania zadań zawodowych pod kierownictwem przełożonego w zakresie:

- wykonywania prac związanych z przygotowaniem stanowiska pracy dla prostych czynności stolarskich;
- wykonywania prostych wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych;
- wykonywania prac pomocniczych w zakładzie świadczącym usługi stolarskie;
- wykonywania prac pomocniczych związanych z obsługą klientów w zakładzie przetwórstwa drzewnego;
- wykonywania prostych prac związanych z obsługą oraz konserwacją maszyn i urządzeń stosowanych w stolarstwie;
- wykonywania prostych napraw, renowacji i konserwacji wyrobów stolarskich.

3.2 Wynik kształcenia

Ukończenie kursu umiejętności zawodowych umożliwi podjęcie uczestnikowi samodzielnej pracy na stanowisku o charakterze robotniczym np. jako wykonawca wyrobów stolarskich, pomoc przy obsłudze obrabiarek do obróbki drewna i tworzyw drzewnych lub podjęcie własnej działalności gospodarczej.

4 Program poszczególnych zajęć

4.1 Wykonywanie podstawowych prac stolarskich

4.1.1 Cele ogólne przedmiotu

- Rozpoznawanie gatunków drewna, materiałów drzewnych stosowanych w przemyśle drzewnym i ich właściwości.
- Rozpoznawanie materiałów pomocniczych stosowanych w przemyśle drzewnym i ich charakterystyka.
- Ocena drewna i materiałów drewnopochodnych pod względem zastosowania.
- Sporządzanie prostej dokumentacji techniczno technologicznej wyrobu.
- Charakteryzowanie maszyn i urządzeń do obróbki ręcznej i maszynowej drewna i tworzyw drzewnych.
- Rozpoznawanie podstawowych norm i procedur oceny zgodności realizowanych zadań.
- Wykonywanie obróbki ręcznej i mechanicznej drewna i tworzyw drzewnych

4.1.2 Cele szczegółowe przedmiotu

- posługiwać się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym,
- rozróżniać i charakteryzować podstawowe gatunki drewna i tworzyw drzewnych,
- wskazać zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych w wyrobach stolarskich,
- klasyfikować drewno okrągłe, materiały tarte i tworzywa drzewne,
- scharakteryzować właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych,
- rozpoznawać gatunki drewna, materiały drzewne i drewnopochodne,
- rozpoznać wady drewna oraz określać przyczyny ich powstawania,
- rozpoznać rodzaje uszkodzeń drewna i materiałów drzewnych,

- określić materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drzewnym,
- charakteryzować technologię wykonania systemów montażu wyrobów z drewna i materiałów drewnopochodnych,
- sporządzać proste rysunki techniczne,
- odczytywać informacje z rysunku technicznego,
- stosować przyrządy pomiarowe i wzorce miar,
- wykonywać obróbkę ręczną, mechaniczną, klejenie oraz wykończenie powierzchni drewna i tworzyw drzewnych.

4.1.3 Materiał nauczania: Wykonywanie podstawowych prac stolarskich

Tabela 5. Materiał nauczania: Wykonywanie podstawowych prac stolarskich

Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności słuchacz/uczestnik potrafi
Temat: Posługiwanie się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	20	posługuje się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym – rozpoznaje podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym – klasyfikuje wyroby stolarskie – rozróżnia wyroby stolarskie – wykorzystuje pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych 	<ul style="list-style-type: none"> – używać terminologii używanej w przemyśle drzewnym – nazywać podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew – nazywać podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa – wykorzystać pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych
Temat: Charakterystyka gatunków drewna, materiałów i tworzyw drzewnych stosowanych w stolarstwie	24	charakteryzuje gatunki drewna, materiały	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew – nazywa podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa – rozróżnia podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – wskazuje cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego – rozpoznaje podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego 	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnić podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – rozpoznać podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego – rozpoznać podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płytę wiórową, płytę pilśniową, płytę OSB, płytę MDF, płytę HDF – wskazać cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego
Temat: Właściwości drewna i tworzyw drzewnych	30	charakteryzuje, materiały drzewne i tworzywa drzewne stosowane w stolarstwie	<ul style="list-style-type: none"> – rozpoznaje podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płytę wiórową, płytę pilśniową, płytę OSB, płytę MDF, płytę HD 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienić właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych – wskazać podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – rozróżnić właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych – rozpoznać podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane

Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności słuchacz/uczestnik potrafi
				<ul style="list-style-type: none"> – w przemyśle drzewnym – sklasyfikować wyroby stolarskie – rozróżnić wyroby stolarskie – określić właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych – określić wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych
Temat: Charakterystyka materiałów pomocniczych stosowanych w przemyśle drzewnym	20	charakteryzuje materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drzewnym	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – klasyfikuje materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – rozróżnia rodzaje klejów – rozróżnia rodzaje materiałów wykończeniowych – rozróżnia łączniki i okucia – określa możliwość zastosowania wskazanych materiałów – wyszukuje informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drzewnym 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywać materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – sklasyfikować materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie – rozróżnić rodzaje klejów – rozróżnić rodzaje materiałów wykończeniowych – rozróżnić łączniki i okucia – określić możliwość zastosowania wskazanych materiałów pomocniczych – wyszukać informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drzewnym
Temat Rodzaje uszkodzeń drewna, materiałów drzewnych i tworzyw drzewnych	20	rozróżnia rodzaje uszkodzeń drewna, materiałów drzewnych i tworzyw drzewnych	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego – rozróżnia rodzaje uszkodzeń materiałów twardych – wskazuje przyczyny powstawania uszkodzeń drewna – proponuje sposoby usunięcia uszkodzeń drewna – nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzenia tworzyw drzewnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia 	<ul style="list-style-type: none"> – nazwać charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego – rozróżnić rodzaje uszkodzeń materiałów twardych – zaproponować sposoby usunięcia uszkodzeń drewna – nazwać charakterystyczne rodzaje uszkodzeń tworzyw drzewnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia – wskazać przyczyny powstawania uszkodzeń drewna – zaproponować sposoby usunięcia uszkodzeń drewna

Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności słuchacz/uczestnik potrafi
Temat : Wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	20	rozpoznaje wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje wady drewna – określa podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich – rozróżnia wady drewna – definiuje podstawowe wady drewna: sęk, zakorek, sinizna, zgnilizna – wskazuje przyczyny powstawania wad drewna – omawia wpływ wad na zastosowanie drewna – proponuje sposoby eliminowania wad 	<ul style="list-style-type: none"> – sklasyfikować wady drewna – rozróżnić wady drewna – zdefiniować podstawowe wady drewna: sęki, zakorki, sinizna, zgnilizna, – wskazać przyczyny powstawania wad drewna – określić podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich – określić wpływ wad na zastosowanie drewna – zaproponować sposoby eliminowania wad
Temat: Charakterystyka maszyn, urządzeń i narzędzi do obróbki ręcznej i maszynowej drewna	30	charakteryzuje maszynę, urządzenia i narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej drewna	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa narzędzia do ręcznej obróbki drewna – nazywa narzędzia do maszynowej obróbki drewna – nazywa maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie – rozpoznaje podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich – dobiera typowe narzędzia do obróbki ręcznej 	<ul style="list-style-type: none"> – nazwać narzędzia do ręcznej obróbki drewna – nazwać narzędzia do maszynowej obróbki drewna – nazwać maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie – rozpoznać podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich – dobrać typowe narzędzia do obróbki ręcznej – zastosować podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich
Temat: Dobór przyrządów pomiarowych do prostych prac stolarskich	20	dobiera przyrządy pomiarowe do prostych prac stolarskich (ew)	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – nazywa podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – wskazuje zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych – dobiera przyrządy do określonych prac pomiarowych – wykonuje podstawowe pomiary podczas prac 	<ul style="list-style-type: none"> – sklasyfikować podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – nazwać podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie – wskazać zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych – dobierać przyrządy do określonych prac pomiarowych – wykonać podstawowe pomiary podczas prac stolarskich

Tematy jednostek metodycznych	Liczba godz.	Efekty kształcenia	Kryteria weryfikacji	Oczekiwane efekty uczenia się – czynności słuchacz/uczestnik potrafi
			stolarskich	
Temat: Sporządzanie prostych szkiców i rysunków technicznych w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	30	sporządza proste szkice i rysunki techniczne w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	<ul style="list-style-type: none"> – rysuje szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich – umieszcza wymiary na wykonywanych rysunkach – sporządza rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami – rozróżnia symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie – wykonuje korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej – rozpoznaje rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej – wykonuje rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych – wykonuje proste rysunki, korzystając z programów komputerowych – drukuje rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych 	<ul style="list-style-type: none"> – czytać szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich – umieszczać wymiary na wykonywanych rysunkach – rozróżniać symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie – rozpoznawać rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej – drukować rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych – sporządzać rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami – dokonywać korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej – wykonywać rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych – wykonywać proste rysunki, korzystając z programów komputerowych
Temat: Rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	10	rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas realizacji zadań zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – podaje definicje i cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia cele normalizacji krajowej – podaje definicje i cechy normy – rozróżnia oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej – korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności
	224			

4.1.4 Procedury osiągnięcia celów kształcenia

Propozycje metod nauczania

W celu osiągnięcia założonych dla przedmiotu celów nauczania należy stosować zróżnicowane i aktywizujące sposoby i metody kształcenia w tym min. prelekcje, ćwiczenia projektowe, dyskusje, wycieczki, prezentacje oraz spotkania ze specjalistami z danej dziedziny wiedzy. Wskazane, aby w dobranych metodach uczestnik samodzielnie dochodził do wniosków pod kierownictwem nauczyciela. Dobór i zróżnicowanie metod pozostają w gestii nauczyciela i powinny uwzględniać specyfikę przedmiotu, możliwości organizatora kursu a przede wszystkim wyposażać uczestników w umiejętności umożliwiające dobre poruszanie się w społeczeństwie i rynku pracy.

Uczestnicy kursu w zależności od rodzaju wykonywanych ćwiczeń i zadań mogą pracować indywidualnie, w parach oraz w grupach. Nieodzowną pomocą w osiągnięciu celów nauczania są prawidłowo dobrane środki i pomoce dydaktyczne. Należy korzystać z aktualnej literatury fachowej, sprawdzonych i rekomendowanych filmów instruktażowych, instrukcji stanowiskowych, zestawów ćwiczeń teoretycznych i praktycznych, zestawów edukacyjnych, multimediiów, karty pracy, wydawnictw i periodyków branżowych, katalogów ofertowych, planszy dydaktycznych oraz skryptów o treści spójnej do założonych celów.

Obudowa dydaktyczna,

Pracownia, w której będą realizowane zajęcia powinna być wyposażona w:

- komputer stacjonarny lub laptop z urządzeniami peryferyjnymi z dostępem do sieci Internet,
- pakiet biurowy (edytor tekstu, arkusz kalkulacyjny, program do tworzenia prezentacji grafiki), program antywirusowy;
- projektor multimedialny, ekran;
- urządzenie wielofunkcyjne i kopiarka A4;
- apteczka zaopatrzona w środki niezbędne do udzielania pierwszej pomocy wraz z instrukcją o zasadach udzielania pierwszej pomocy.

Ponadto w:

Aktualizowaną na bieżąco biblioteczkę czasopism branżowych, gabloty z próbkami drewna i/lub kolorowe plansze z ilustracjami próbek podstawowych gatunków drewna, charakterystyki podstawowych gatunków drewna zawierające właściwości fizyczne, mechaniczne, technologiczne i chemiczne. Zestawy próbek drewna drzew iglastych i liściastych w trzech przekrojach, okleiny i obłogi – płasko i obwodowo skrawane, okleiny warstwowe, okleiny sztuczne na nośniku papierowym, sklejkę ogólnego stosowania i specjalnego przeznaczenia, taśmy obrzeżowe, płyty stolarskie pełne i komórkowe, płyty pilśniowe i wiórowe o naturalnej i uszlachetnionej powierzchni, MDF, drewno warstwowe (lignofol, LVL), drewno zagęszczone (lignoston), drewno spolimeryzowane (lignomer), laminaty, listwy i elementy profilowe, materiały wyściółkowe, łączniki i okucia metalowe i z tworzyw sztucznych, kleje i barwniki naturalne i syntetyczne, wyroby lakierowe i pomocnicze materiały malarskie i inne. Plansze: wady drewna, podział kłód przeznaczonych do skrawania oklein, sortymenty tarcicy obrzynanej i materiałów drzewnych, płyty stolarskie pełne i komórkowe, przekrój deski posadzkowej, płaskie i obwodowe skrawanie fornirow, badania wytrzymałości drewna na obciążenia statyczne i dynamiczne, prospekty i katalogi firm

produkujących w/ w produkty w przemyśle drzewnym. Pomoce dydaktyczne do kształtowania wyobraźni przestrzennej, normy dotyczące oznaczeń graficznych w rysunku technicznym oraz budowlanym, normy uproszczeń rysunkowych, normy dotyczące zasad wykonywania rysunku technicznego meblowego; przykładowe dokumentacje technologiczne i konstrukcyjne, modele elementów i wyrobów stolarskich,

katalogi materiałów, okuć i łączników. Zestawy ćwiczeń, instrukcje do ćwiczeń. Komplet przyborów kreślarskich do sporządzania dokumentacji technicznych wyrobu, oprogramowanie wspomagające wykonywanie dokumentacji technicznej, arkusze kalkulacyjne, wzory i normy do sporządzania zużycia materiałów podstawowych i pomocniczych. Przykłady procesów technologicznych wybranych wyrobów. Schematy kinematyczne obrabiarek do drewna. Dokumentacja (DTR) lub Instrukcje obsługi obrabiarek, maszyn i urządzeń. Przykłady norm branżowych wykonania o oceny jakości wyrobów stolarskich.

Wskazane, aby prezentowane i używane na zajęciach maszyny, narzędzia, przyrządy, materiały oraz technologie były aktualnie stosowane w warunkach zakładów produkcyjnych ze wskazaniem na te najnowszej generacji ze sterowaniem numerycznym.

Warunki realizacji

Zajęcia edukacyjne w zależności od realizowanej tematyki, powinny być prowadzone w pracowniach lekcyjnych, pracowniach warsztatowych oraz w miarę możliwości w rzeczywistych warunkach pracy np. w zakładach stolarskich. Bardzo ważna i konieczna jest współpraca szkoły kształcącej w zawodzie z lokalnym przemysłem nie tylko w organizowaniu i prowadzeniu zajęć praktycznych, ale również w przygotowaniu i ciągłym dostosowaniu programów nauczania do bieżących potrzeb rynku pracy. Konieczna jest też współpraca we wprowadzaniu nowych technologii do podmiotów organizujących kursy i ustawiczne podnoszenie kwalifikacji kadry prowadzącej zajęcia.

Przed realizacją wszystkich zajęć uczestnicy powinni być zapoznani z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczy to przede wszystkim zajęć praktycznych a podczas realizacji zajęć zewnętrznych np. w zakładach należy wyposażyć uczestników w środki ochrony osobistej stosowane w danym zakładzie. Podczas realizacji zajęć uczestnicy powinni mieć dostęp do różnorodnych materiałów drzewnych, tarcicy, drewna okrągłego, materiałów drewnopochodnych, materiałów pomocniczych oraz maszyn i urządzeń stosowanych w stolarstwie.

Formy i metody nauczania:

Forma pracy - uczestnicy w zależności od realizowanych zajęć (zajęcia teoretyczne, zajęcia praktyczne) pracują samodzielnie, w parach lub małych grupach. Rekomendowane metody o charakterze aktywizującym to: pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia praktyczne, metoda projektu edukacyjnego, tekstu przewodniego i inne w miarę potrzeby.

4.1.5 Proponowane metody sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczestnika

Osiągnięcia edukacyjne uczestnika to realizacja założonych celów kształcenia. Należy pamiętać, że osoby dorosłe są bardzo wrażliwe szczególnie w obszarze ich oceny. Dlatego koniecznym jest przekazanie wszystkim uczestnikom przed zajęciami prostych i przejrzystych zasad oceniania i konsekwentnie je realizować pozostając otwartym na uwagi i sugestie uczestników.

Sprawdzanie osiągnięć edukacyjnych należy dokonać przez systematyczne ocenianie sprawdzianów ustnych i pisemnych, ocenianie pracy uczestników podczas wykonywania ćwiczeń wykonanych projektów edukacyjnych uwzględniając wartość merytoryczną opracowania czy pracy, stosowanie słownictwa specjalistycznego

i sposób prezentacji swojej pracy. Oceniając osiągnięcia uczestników, należy zwrócić uwagę na umiejętność logicznego myślenia, dokładność i czas realizacji ćwiczenia oraz zaangażowanie w jego wykonywanie. Koniecznym jest przekazanie informacji zwrotnej uczestnikom dotyczącej ich pracy, co wpłynęło na ocenę oraz wysłuchanie i odniesienie się do stanowiska uczestnika w sprawie zaproponowanej oceny.

4.1.6 Proponowane metody ewaluacji przedmiotu

Ewaluacja przedmiotu powinna odbywać się systematycznie. Nauczyciel za każdym razem, gdy bada osiągnięcia słuchaczy, dokonuje pośrednio ewaluacji programu przedmiotu.

Do pozyskania danych od uczestników proponuje się zastosować opracowane testy standaryzowane i niestandaryzowane, np.:

- Test pisemny dla (sprawdzający materiał nauczania z przedmiotu), który sprawdza ilu uczestników otrzyma określony wynik procentowy testu, co da informację o skuteczności zastosowanych metod nauczania czy zastosowanych środków dydaktycznych.
- Test praktyczny (wykonanie określonego wyrobu czy projektu), który sprawdzi ilu uczestników wykona dane zadanie w określonym czasie i założonej jakości. Otrzymamy informację o skuteczności zastosowanych metod nauczania czy zastosowanych środkach dydaktycznych. Wyniki testów osiągnięć uczestników pokazują, które cele kształcenia w pełni zostały zrealizowane, a które tylko częściowo, lub w ogóle nie zostały zrealizowane. W wypadku osiągnięcia niesatysfakcjonujących wyników trzeba na bieżąco podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian, np. dodaniu lub usunięciu pewnych metod/ technik pracy, zwiększeniu liczby godzin, zrezygnowaniu z treści wykraczających poza podstawę, jeżeli takie zostały dodane. Nauczyciel za każdym razem, gdy bada osiągnięcia uczestników, dokonuje pośrednio ewaluacji programu przedmiotu. Wyniki testów osiągnięć pokazują, które cele programowe zostały zrealizowane w pełni, które częściowo, a które w ogóle nie zostały zrealizowane.

5. Ewaluacja programu KUZ

Cele ewaluacji

Określenie jakości i skuteczności realizacji programu nauczania zawodu w zakresie:

- osiągania szczegółowych efektów kształcenia,
- dobierania oraz zastosowania form, metod i strategii dydaktycznych,
- współpracy z pracodawcami,
- wykorzystania bazy technologicznej i dydaktycznej.

Ewaluacja programu KUZ ma na celu sprawdzenie jakości i skuteczności, tak założeń programowych jak i przeprowadzenia nauczania zgodnie z programem.

Najważniejsze wskaźniki ewaluacji to:

- wykonalność założeń programu nauczania,
- osiągnięcie efektów kształcenia,
- skuteczność zastosowanych metod dydaktycznych,
- spójność programu z oczekiwaniami rynku pracy,

- dostosowanie programu do istniejącej bazy technologiczno-dydaktycznej

Ewaluacja programu KUZ powinna pozwolić na sformułowanie odpowiedzi na następujące pytania :

- czy możliwe jest wykonanie programu KUZ wg założeń ?
- co może być przeszkodą w realizacji planu nauczania KUZ?
- czy osiągnięto wszystkie cele kształcenia? Jeżeli nie, to co mogło być przyczyną niepowodzenia?
- jak przygotować się na realizację plany nauczania, aby zrealizować wszystkie cele?
- jaka jest skuteczność zastosowanych metod nauczania?
- co i w jakim stopniu można poprawić w programie KUZ?
- czy występują niespójności w planie nauczania?
- czy realizacja planu KUZ jest zgodna z oczekiwaniami rynku pracy?
- W jaki sposób można udoskonalić program nauczania do istniejącej bazy technologiczno-dydaktycznej?

Ewaluacja programu pomaga w ocenie konstrukcji samego programu KUZ, poziomu osiągnięcia założonych celów oraz optymalnym dostosowaniu programu do oczekiwań uczestników i pracodawców oraz do możliwości technicznych i wyposażenia podmiotu organizującego kurs. Jest to bardzo ważny element z uwagi na specyfikę nauczania KUZ. Kursy przeznaczone są dla osób dorosłych, które z założenia chcą zdobyć potrzebną im wiedzę.

W związku z powyższym, proponowany jest system ewaluacji oparty głównie o badania osiągnięcia zaplanowanych celów poprzez badanie poziomu opanowanej wiedzy przez uczestników. Praktyka szkolenia osób dorosłych wskazuje na konieczność ciągłej obserwacji wyników nauczania w formie sprawdzania wiedzy uczestników oraz szybkiego reagowania na potrzebę zmian w postaci wykroczenia poza ramy minimum programowego. Obserwacja wyników i postępów w opanowaniu wiedzy i umiejętności jest najlepszym wskaźnikiem poprawności przeprowadzanych działań edukacyjnych.

Popularną metodą ewaluacji programów nauczania jest metoda opartą na ocenie kompetencji uczestników. Zaletą tej metody jest jej szeroki zakres badania, obejmujący nie tylko uczestników, ale także nauczycieli i pracodawców. Ewaluacja ta pozwala na określenie mocnych i słabych stron programu oraz szans i zagrożeń wykonania programu. Cały proces ewaluacji można podzielić na trzy etapy/fazy. Etap pierwszy to faza refleksyjna, czyli badanie programu nauczania przed jego realizacją. Drugi etap to faza kształtująca, czyli badanie programu nauczania w trakcie realizacji zajęć. Trzeci etap to faza podsumowująca, czyli badanie efektów kształcenia po zakończeniu kursu.

Tabela 6. Tabela wyników ewaluacji ze wskaźnikami

Faza pierwsza refleksyjna				
Efekt kształcenia z podstawy programowej (oznaczony w programie kursu jako kluczowy dla kwalifikacji lub jednostki efektów) Przedmiot i obszar badania	Wskaźniki potwierdzające osiągnięcie efektu kształcenia Pytania podstawowe	Metody/techniki badania Efekty/Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki narzędzia badawcze	Termin prowadzonych badań/ ankiet
Ocena programu nauczania	<p>Czy w programie nauczania wyszczególniono poszczególne przedmioty ?</p> <p>Czy przedmioty są spójne z podstawą programową zgodnie z dziennikiem ustaw?</p> <p>Czy program nauczania oparty jest o spiralną strukturę nauczania?</p> <p>Czy efekty kształcenia zostały podzielone na kluczowe, ważne i pomocnicze?</p> <p>Czy kluczowe efekty kształcenia są spójne dla różnych przedmiotów zawodowych?</p> <p>Czy program nauczania zawiera sugestie pracodawców?</p> <p>Czy nauczyciele i instruktorzy wspólnie pracują nad dopasowaniem programu do realiów rynku?</p>	Program KUZ pozwala na przyswojenie wiedzy potrzebnej do zaliczenia egzaminu końcowego potwierdzającego osiągnięcie danych kompetencji zawodowych	Przegląd programu KUZ, ankieta dla nauczycieli i instruktorów	Przegląd programu KUZ, ankieta dla nauczycieli i instruktorów Przed rozpoczęciem kursu
Spójność i zależność poszczególnych części programu KUZ	<p>Czy program nauczania KUZ zawiera podział zajęć na przedmioty teoretyczne i praktyczne?</p> <p>Czy program nauczania zawiera tematy wspólne dla wielu przedmiotów?</p> <p>Czy program nauczania zawiera tematy zgłoszone przez uczestników i/lub pracodawców?</p>	Prawidłowo skonstruowany program nauczania umożliwia prawidłowy tok nauczania oraz ułatwia uczestnikom przyswajanie wiedzy.	Przegląd programu KUZ	Na bieżąco

<p>Poprawność założeń związanych z wyborem materiału nauczania, metod i środków dydaktycznych sposobu organizacji kursu pod względem poprawności realizacji założonych celii.</p>	<p>Jaki jest stan wiedzy potencjalnych uczestników przed rozpoczęciem kursu KUZ? Jakie są oczekiwania uczestników odnośnie programu nauczania? Czy cele nauczania są skorelowane z treściami programu nauczania? Czy metody proponowane w programie pozwalają na realizację zadań? Czy treść programu podana jest w sposób czytelny? Czy zaproponowany zbiór środków i metod dydaktycznych jest prawidłowy i pozwoli na realizację program? W jakim zakresie nauczyciele i instruktorzy mogą modyfikować program? W jakim zakresie program ogranicza możliwości kreatywnego przedstawienia treści nauczania przez nauczycieli? Czy istnieje platforma wymiany informacji pomiędzy szkołą a pracodawcami? Jaki jest wpływ rynku pracy na kształtowanie programu nauczania?</p>	<p>Prawidłowo przygotowany program nauczania pomaga uczestnikom przyswajać wiedzę, a co za tym idzie, zwiększa jego szanse na pozytywne zaliczenie egzaminu zawodowego. Przystwojenie wiedzy zawartej w programie nauczania może pomóc w znalezieniu nowej pracy lub zwiększeniu efektywności w obecnym miejscu pracy absolwenta KUZ. Treść programu nie ogranicza rozwoju uczestników kursu w zakresie wiedzy jak i kompetencji społecznych. Warunki techniczne i personalne organizatora kursu pozwalają na realizację programu nauczania Współpraca pomiędzy organizatorem kursu a pracodawcami przebiega pomyślnie.</p>	<p>Ankieta dla uczestników, Ankieta dla nauczycieli Ankieta dla pracodawców</p>	<p>Na bieżąco</p>
<p>Opinia organizatora kursu i nauczycieli co do wdrożenia programu nauczania</p>	<p>Czy szkoła spełnia warunki określone w punkcie 6. niniejszego opracowania? Czy szkoła posiada nauczycieli i instruktorów przygotowanych do prowadzenia kursu KUZ? Czy szkoła prowadziła wcześniej kursy dla osób dorosłych? Czy były prowadzone badania efektów poprzednich kursów dla dorosłych? Jakie były wnioski z badań ?</p>	<p>Program nauczania KUZ zawiera poprawki wynikające z doświadczeń z poprzednich kursów</p>	<p>Ankieta dla nauczycieli Ankieta dla administracji organizatora kursu Analiza wyników kształcenia i zdawalności.</p>	<p>Po zakończeniu kursu</p>
Faza kształtująca				

Obszary badań	Pytania podstawowe	Efekty/Wskaźniki	Zastosowane metody, techniki narzędzia badawcze	Termin prowadzonych badań/ankiety
Metody nauczania	<p>Czy przyjęta metoda nauczania pozwoli prawidłowo formować i rozwijać wiodące kompetencje zawodowe?</p> <p>Czy metoda nauczania jest atrakcyjna dla uczestników?</p> <p>Czy metoda nauczania może aktywizować uczestników?</p> <p>Czy wprowadzanie alternatywnych metod może likwidować znudzenie uczestników?</p> <p>Czy przyjęta metoda nauczania jest podatna na liczbę uczestników w grupie?</p> <p>Czy przyjęta metoda nauczania pozwala na prostą i łatwą ocenę postępów nauki wśród uczestników?</p> <p>Czy dysponujemy środkami pozwalającymi na realizację wybranej metody nauczania?</p> <p>Czy wybrana metoda jest akceptowana przez nauczycieli i instruktorów zawodu?</p> <p>Czy wykorzystanie tej metody nauczania wzmocni więzi społeczne grupy uczestników tworząc sieć zaprzyjaźnionych specjalistów?</p> <p>Czy metoda nauczania może wpływać niekorzystnie na postawy moralne uczestników?</p> <p>Czy zastosowana metoda pozwala na łatwe i szybkie przyswajanie umiejętności zawodowych?</p> <p>Czy wybrana metoda nauczania jest skuteczna i pomocna w przekazywaniu wiedzy uczestników?</p>	<p>Proces realizacji programu nauczania jest przyjazny i atrakcyjny dla uczestników</p> <p>Proces realizacji programu nauczania jest spójny z możliwościami i oczekiwaniami nauczycieli</p>	<p>Ankiety dla uczestników i nauczycieli,</p> <p>Spotkania ze słuchaczami</p> <p>Narady grona pedagogicznego</p>	Przez cały okres trwania kursu

Efekty kształcenia	<p>Czy w programie nauczania określono przedmioty zawierające się w obu kwalifikacjach?</p> <p>Jakie w programie nauczania określono przedmioty do każdej z kwalifikacji?</p> <p>Czy program nauczania uwzględnia spiralną strukturę treści?</p> <p>Czy efekty kształcenia, kluczowe dla zawodu zostały podzielone na materiał nauczania w taki sposób, aby były kształtowane przez kilka przedmiotów w całym cyklu kształcenia w zakresie danej kwalifikacji?</p> <p>Czy absolwenci tego kursu znajdą pracę w swoim zawodzie?</p>	Program nauczania umożliwia przygotowanie do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie.	ankiety dla nauczycieli, pracodawców wywiad; analiza dokumentacji.	ankiety wśród pracodawców przez cały okres kursu. Analiza na zakończenie kursu.
Relacji między poszczególnymi elementami i częściami programu	<p>Czy program nauczania uwzględnia podział na teoretyczne przedmioty zawodowe i przedmioty zawodowe organizowane w formie zajęć praktycznych?</p> <p>Czy program nauczania uwzględnia korelację między przedmiotową?</p> <p>Jak wygląda korelacja pomiędzy teoretycznymi przedmiotami zawodowymi i przedmiotami zawodowymi organizowanymi w formie zajęć praktycznych?</p>	Program nauczania ułatwia uczenie się innych przedmiotów.	ankiety dla nauczycieli przedmiotów teoretycznych przedmiotów zawodowych i przedmiotów zawodowych organizowanych w formie zajęć praktycznych, pracodawców próba celowa; analiza dokumentacji.	ankiety wśród pracodawców przez cały okres kursu. Analiza na zakończenie kursu.
Trafność doboru materiału nauczania, metod, środków dydaktycznych, form organizacyjnych ze względu na przyjęte cele,	<p>Jaki jest stan wiedzy uczestników z treści bazowych dla przedmiotu przed rozpoczęciem wdrażania programu?</p> <p>Czy cele nauczania zostały poprawnie sformułowane?</p> <p>Czy cele nauczania odpowiadają opisanym treściom programowym?</p> <p>Jakie formy, metody i strategie są lub mogą być skuteczne w osiąganiu efektów kształcenia oraz</p>	Materiał nauczania, zastosowane metody i dobór środków dydaktycznych wspomagają przygotowanie uczestników do zdania egzaminu zawodowego.	ankiety dla nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i przedmiotów zawodowych	ankiety wśród pracodawców przez cały okres kursu. Analiza na zakończenie kursu.

	<p>atrakcyjne dla uczestników?</p> <p>Czy dobór metod nauczania pozwoli na osiągnięcie celu?</p> <p>Czy zaproponowane metody umożliwiają realizację treści?</p> <p>Czy dobór środków dydaktycznych pozwoli na osiągnięcie celu?</p>		<p>organizowanych w formie zajęć praktycznych, pracodawców próba celowa; analiza dokumentacji.</p>	
<p>Stopień trudności programu z pozycji uczestników</p>	<p>Czy program nie jest przeładowany, trudny?</p> <p>Czy jego realizacja nie powoduje negatywnych skutków ubocznych?</p> <p>Czy program nauczania rozwija zainteresowania uczestników</p> <p>Czy program można uatrakcyjnić i dostosować do potrzeb organizatora kursu</p>	<p>Program nauczania jest atrakcyjny dla uczestników i rozwija jego zainteresowania.</p>	<p>ankiety dla nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych teoretycznych i praktycznych pracodawców; ankiety dla uczestników; próba celowa; wywiad; analiza dokumentacji.</p>	
<p>DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych</p>	<p>Czy uczestnik nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych?</p> <p>Czy uczestnik wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych?</p> <p>Czy rozróżnia właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych?</p> <p>Czy wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych?</p> <p>Czy uczestnik określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych</p>	<p>Nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych</p> <p>Wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych</p> <p>Rozróżnia właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych.</p> <p>Wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych</p> <p>określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych</p>	<p>ankieta dla uczestników, obserwacje nauczycieli</p>	<p>Na bieżąco</p>

Kształcenie zawodowe praktyczne	<p>Czy uczestnik stosuje przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, p.poż i ochrony środowiska podczas realizacji zadań zawodowych?</p> <p>Czy uczestnik potrafi zorganizować swoje stanowisko pracy do obróbki drewna i tworzyw drzewnych?</p> <p>Czy uczestnik opanował umiejętność składowania, suszenia i magazynowania materiałów oraz obróbkę ręczną drewna litego i materiałów drzewnych?</p> <p>Czy uczestnik opanował umiejętność obróbki maszynowej, klejenia, wykańczania powierzchni i montażu elementów z drewna litego i materiałów drzewnych?</p> <p>Czy uczestnik korzysta z programów komputerowych wspomagających wykonanie zadań zawodowych?</p> <p>Czy uczestnik przestrzega zasad kultury i etyki zawodowej?</p> <p>Czy uczestnik planuje wykonanie zadania zawodowego i samodzielnie go realizuje?</p> <p>Czy uczestnik współpracuje z innymi podczas wykonywania przydzielonych zadań?</p>	<p>Stosuje przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, p.poż i ochrony środowiska podczas realizacji zadań zawodowych.</p> <p>Potrafi zorganizować swoje stanowisko pracy do obróbki drewna i tworzyw drzewnych.</p> <p>Opanował umiejętność składowania, suszenia i magazynowania materiałów oraz obróbkę ręczną drewna litego i materiałów drzewnych.</p> <p>Opanował umiejętność obróbki maszynowej, klejenia, wykańczania powierzchni i montażu elementów z drewna litego i materiałów drzewnych.</p> <p>Korzysta z programów komputerowych wspomagających wykonanie zadań zawodowych.</p> <p>Przestrzega zasad kultury i etyki zawodowej</p> <p>Planuje wykonanie zadania zawodowego i samodzielnie go realizuje.</p> <p>Współpracuje z innymi podczas wykonywania przydzielonych zadań.</p>	<p>ankiety dla nauczycieli przedmiotów zawodowych i ogólnokształcących, pracodawców;</p> <p>ankiety dla uczestników;</p> <p>obserwacja, wywiad;</p> <p>analiza dokumentacji</p>	<p>w trakcie procesu nauczania;</p> <p>na zakończenie kursu</p>
Faza podsumowująca				
Obszary badań	Pytania podstawowe	Efekty/Wskaźniki	zastosowane metody, techniki narzędzia badawcze	Termin prowadzonych badań/ankiet
Planowanie i wykorzystanie czasu	<p>Czy zrealizowano planowaną liczbę godzin?</p> <p>Czy prowadzono dodatkowe zajęcia?</p> <p>Czy niezrealizowane zajęcia zostały zastąpione innymi zajęciami?</p> <p>Czy prowadzący zajęcia pozytywnie ocenili założony</p>	<p>Zrealizowanie całości zaplanowanego wymiaru godzin zgodnie z planowanym cyklem kształcenia.</p>	<p>ankiety spotkanie nauczycieli i prowadzenie dyskusji</p> <p>analiza wniosków</p>	<p>Po zakończonym kursie</p>

	czas nauczania?		wpływających od nauczycieli	
Jakość i efektywność kształcenia	Jaka jest średnia ocen na koniec kształcenia Jaka jest ilość ocen niedostatecznych na zakończenie kursu Jaka jest ilość ocen niedostatecznych na zakończenie kursu Ile osób zrezygnowało lub przerwało naukę z uwagi na zły stan ocen? Ile osób nie zostało dopuszczonych do egzaminu końcowego?	75% rozpoczynających kurs KUZ Ukończyło go z wynikiem pozytywnym	analiza danych wewnętrznych	Po zakończonym kursie
Sprawność szkoły	Liczba egzaminów poprawkowych Liczba ocen niedostatecznych końcowo-rocznych Ilu uczestników nie otrzymało promocji koniec kursu Ilu uczestników podjęło pracę w zawodzie?	70% uczestników zapisanych kuz ukończyło kurs	ankiety dla nauczycieli; ankiety dla uczestników próba celowa; ankieta dla absolwentów; analiza dokumentacji.	w trakcie procesu nauczania
Wyniki egzaminów końcowych KUZ	Ilu uczestników rozpoczęło naukę na danym kursie? Ilu uczestników przystąpiło do egzaminów końcowych KUZ? Ilu uczestników uzyskało pozytywne zaliczenie egzaminu końcowego KUZ?	75% uczestników uzyskało pozytywną ocenę z egzaminu końcowego KUZ	analiza danych wewnętrznych	Po egzaminach końcowych
Dopasowanie programu do możliwości i bazy edukacyjnej szkoły	Jak uczestnicy oceniają realizację programu nauczania? Jak nauczyciele oceniają realizację programu nauczania? Czy zostały zgłoszone propozycje zmian do realizacji programu nauczania? Czy zostały wprowadzone zmiany w programie nauczania zgodnie z propozycjami zgłoszonymi przez uczestników lub nauczycieli?	Program jest na bieżąco zmieniany i udoskonalany zgodnie z propozycjami i sugestiami uczestników i nauczycieli	ankieta dla uczestników ankieta dla nauczycieli	Po egzaminach końcowych

Ocena programu	<p>Czy program nauczania umożliwia zdobycie wiedzy i umiejętności zawodowych niezbędnych do wykonywania zawodu?</p> <p>Czy program nauczania umożliwia nabywanie i utrwalanie wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie?</p> <p>Czy program nauczania umożliwia zdobycie dodatkowych umiejętności?</p>	70% uczestników przystępujących do egzaminu zawodowego uzyskało certyfikat kwalifikacji / dyplom zawodowy w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie	ankiety dla nauczycieli; ankiety dla uczestników próba celowa; analiza ilościowa wyników egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie; analiza dokumentacji organizatora kursu.	Zakończenie kursu.
----------------	---	---	---	--------------------

6. Wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

6.1 Wykaz literatury

- Bezpieczeństwo i higiena pracy, Krzysztof Szczęch, Wanda Buwała, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 2018
- Giełdowski L.: Konstrukcje mebli, cz. 1 – rysunek techniczny. WSiP, Warszawa 1992
- Swaczyna I., Swaczyna M.: Konstrukcje mebli. Cz.2. WSiP, Warszawa 1998
- Dzięgielewski S. Smardzewski J.: Meblarstwo Projekt i konstrukcja. Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Poznań 1995
- Mielcarek Z. Budownictwo Drewniane. Wydawnictwo „Arkady” Warszawa 1994
- Technologia drewna cz. 1, Brigitte Deyda, Linus Beilschmidt , Wydawnictwo REA, 2006
- Technologia drewna cz. 2, Brigitte Deyda, Linus Beilschmidt, Wydawnictwo REA, 2009
- Technologia drewna cz. 3, Brigitte Deyda, Linus Beilschmidt , Wydawnictwo REA, 2009
- Prowadzenie działalności gospodarczej, Teresa Gorzelany, Wiesława Aue, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 2018, wydanie IV
- Deyda B., Beilschmidt L.: Technologia drewna. Podręcznik do nauki zawodu. Cz. 1. Wydawnictwo REA, Warszawa 2002
- Gembarzewski A.: Podział i klasyfikacja drewna. Wydawnictwo ŚWIAT, Warszawa 1992

- Bieniek S. Duchnowski K.: Obrabiarki i urządzenia w stolarstwie. WSiP, Warszawa 1992
- Bieniek S.: Maszyny i urządzenia do obróbki drewna. Część 2. WSiP, Warszawa 1995
- Bajkowski J.: Maszyny i urządzenia do obróbki drewna Część 1. WSiP, Warszawa 1997
- Prażmo J.: Stolarstwo. Podręcznik do nauki zawodu. Cz. 1. WSiP, Warszawa 1999
- Prządka W.: Technologia meblarstwa. Cz. 1. WSiP, Warszawa 1994
- Prządka W. Szczuka J.: Technologia meblarstwa. Cz. 2. WSiP, Warszawa 1996
- Nowak H.: Stolarstwo – technologia i materiałoznawstwo Część 2, WSiP Warszawa 2000
- Szczuka J., Żurowski J.: Materiałoznawstwo przemysłu drzewnego. WSiP, Warszawa 1999
- Polska norma PN-60/D-01003: Maszynowa i ręczna obróbka drewna. Podział, nazwy i określenia. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-76/M-59107: Materiały ściernie. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-93/D-02002: Surowiec drzewny. Podział, terminologia i symbole. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-93/D-95000: Surowiec drzewny. Pomiar, obliczanie miąższości i cechowanie. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-92/D-95017: Surowiec drzewny. Drewno wielkowymiarowe iglaste. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-92/D-95008: Surowiec drzewny. Drewno wielkowymiarowe liściaste. PKNMiJ, Warszawa 1993
- Polska norma PN-91/D-95018: Surowiec drzewny. Drewno średniowymiarowe. PKNMiJ, Warszawa 1992
- Polska norma PN-91/D-95019: Surowiec drzewny. Drewno małowymiarowe. PKNMiJ, Warszawa 1991

Czasopisma branżowe

- Gazeta Przemysłu Drzewnego: Wydawnictwo Inwestor sp. z o. o.
- Gazeta Drzewna – Holz-Zentralblatt Polska sp. z o. o. Poznań
- Przemysł Drzewny: Wydawnictwo Świat sp. z o. o.
- Atlas drewna, Jean-Denis Godet, wydawnictwo MULTICO Oficyna Wydawnicza, 2008
- Dokładność obróbki drewna cięciem, Wiesław Zakrzewski, Alina Staniszevska, Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Poznaniu, 2002
- Drewno moje hobby, wydawnictwo Arkady, Janusz Polański, 1988

- Maszynowa obróbka, narzędzia i podstawowe obrabiarki stolarskie, Kazimierz Duchnowski, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1997
- Ochrona drewna, Adam Krajewski, Piotr Witomski, Wydawnictwo SGGW, 2003
- Praca w drewnie, praca zbiorowa, Wydawnictwo Arkady, 2010
- Przewodnik dla stolarzy, Jan Heurich, Wydawca: HKT, wydanie: 2017
- Sekretne życie drzew, Peter Wohlleben, Wydawnictwo Znak, 2016
- Stolarstwo. Materiały, narzędzia, techniki, projekty, Wydawnictwo Arkady, 2011
- Czasopismo „Przemysł Drzewny. Research&Development” wydawane przez Forestor Communication w Warszawie to specjalistyczny magazyn branżowy dla profesjonalistów branży związanej z handlem i obróbką drewna.
- Kwartalnik „Wood & Design” to pierwsze czasopismo w Polsce, które zostało stworzone z myślą o wszystkich pasjonatach drewna: projektantach, architektach, dekoratorach wnętrz, stolarzach, a także hobbystach i osobach poszukujących wiedzy i inspiracji w zakresie użycia drewna w domu, budynkach komercyjnych czy sztuce.
- Miesięcznik „Kurier Drzewny” to pismo skierowane do specjalistów branży drzewnej i meblarskiej, zawierające w sobie wiadomości z zakresu techniki, technologii i nowości.
- <https://www.domidrewno.pl/>- Portal Dom i Drewno to miejsce spotkań pasjonatów drewna.
- <https://www.drewno.pl/> - drewno, ogłoszenia, giełda, tartaki, domy drewniane, tarcica, palety, pellets, parkiety, meble, maszyny do obróbki drewna, stolarka, okna i drzwi z drewna.
- <http://drewno-wood.pl/>- jest międzynarodowym czasopismem naukowym, w którym publikowane są oryginalne wyniki nowatorskich badań podstawowych i stosowanych dotyczących zagadnień technologicznych, technicznych, ekonomicznych i ekologicznych - istotnych dla sfery nauki i przemysłów opartych na drewnie wraz z ich otoczeniem, a także interesujące dla międzynarodowego grona odbiorców. "Drewno" jest wydawane w cyklu półrocznym w systemie Open Access.

Strony internetowe

- www.narzedzia.pl
- www.drewno.pl

6.2 Wykaz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych

Zgodnie z załącznik Nr 5 do rozporządzenia MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego. Dz.U. z 2019r. poz.991.

Pracownia w którym realizowany jest materiał z rysunku technicznego powinna być wyposażona w:

- komputer z oprogramowaniem biurowym i dostępem do Internetu połączony z pozostałymi stanowiskami
- komputerowymi w pracowni za pomocą sieci lokalnej oraz z programem do sporządzania rysunków
- technicznych i wizualizacji projektowanych wyrobów stolarskich,
- urządzenie wielofunkcyjne i kopiarkę A4,
- projektor multimedialny,
- ekran projekcyjny,
- tablicę białą suchoscieralną,
- tablicę typu flipchart,
- modele brył geometrycznych,
- modele ukazujące zasady tworzenia przekrojów,
- model rzutni,
- komplet przyborów kreślarskich do wykonywania rysunków na tablicy,
- plansze dotyczące rysunku technicznego i odręcznego,
- plansze z fragmentami dokumentacji elementów konstrukcji wyrobów stolarskich,
- bibliotekę podręczną wyposażoną w poradniki dotyczące rysunku technicznego i odręcznego, normy dotyczące zasad wykonywania rysunków, dokumentacje techniczne maszyn stolarskich i ich podzespołów, dokumentacje konstrukcyjne części maszyn stolarskich i ich mechanizmów,
- tablice z połączeniami stolarskimi, łącznikami, okuciami i akcesoriami,
- modele podzespołów oraz wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych,
- modele podstawowych typów konstrukcji wyrobów stolarskich i opakowań.

Pracownia, w której realizowany będzie materiał z materiałoznawstwa i technologii drewna, maszyn i urządzeń powinna być wyposażona w:

- komputer z oprogramowaniem biurowym z dostępem do Internetu,
- oprogramowanie do komputerowego wspomagania procesów technologicznych,
- urządzenie wielofunkcyjne i kopiarkę A4,
- projektor multimedialny,
- ekran projekcyjny,
- tablicę białą suchościeralną,
- tablicę typu flipchart,
- tablice i diagramy dotyczące procesu suszenia, hydrotermicznej i plastycznej obróbki drewna,
- modele połączeń elementów z drewna i tworzyw drzewnych,
- modele wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych, opakowań,
- wzorniki detali, okuć i łączników,
- zestawy próbek: różnych gatunków drewna, materiałów drzewnych, tworzyw drzewnych, klejów i substancji dodatkowych, materiałów do zabezpieczania i uszlachetniania powierzchni,
- okucia i łączniki, przyrządy do ich montażu,
- proste urządzenia do cięcia drewna, ręczne narzędzia stolarskie, narzędzia do maszynowej obróbki drewna,
- katalogi wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych,
- schematy maszyn i urządzeń do przetwarzania drewna,
- schematy procesów technologicznych wytwarzania wyrobów z drewna i tworzyw drewnopochodnych,
- dokumentacje technologiczne wyrobów z drewna i tworzyw drewnopochodnych,
- normy dotyczące przetwarzania drewna oraz wykonywania wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych,
- przyrządy do pomiaru wilgotności.

Pracownia warsztatowa w której będą realizowane zajęcia praktyczne powinna być wyposażona w:

- tablicę białą suchocierną,
- modele wyrobów stolarskich,
- przyrządy i uchwyty obróbkowe,
- schematy części maszyn i urządzeń, rysunki ostrzy narzędzi, parametry kątowe narzędzi,
- narzędzia i urządzenia montażowe do wytwarzania wyrobów stolarskich,
- instrukcje technologiczne i stanowiskowe wytwarzania wyrobów z drewna i tworzyw drzewnych,
- instrukcje obsługi maszyn i urządzeń do wytwarzania wyrobów stolarskich,
- katalogi i materiały informacyjne przedsiębiorstw produkujących narzędzia, oprzyrządowanie do wytwarzania wyrobów stolarskich,
- plansze konstrukcji wyrobów stolarskich,
- modele połączeń konstrukcyjnych wyrobów stolarskich,
- plansze ilustrujące sposoby wykańczania wyrobów stolarskich,
- tablice z kolorami wybarwień wyrobów stolarskich,
- wzorniki okuć, łączników i innych akcesoriów wyposażenia,
- znaczniki: ołówek stolarski i zwyczajny,
- suwmiarkę,
- przymiar: składany (miara stolarska), zwijany,
- liniał metalowy,
- kątownik, kątomierz,
- mikrometr z podstawką do ustawiania noży w wałach strugarek,
- przyrząd do pomiaru wilgotności drewna.

Ponadto podmiot prowadzący KUZ powinien zapewnić uczestnikom dostęp do następujących maszyn, urządzeń, aparatów, narzędzi i sprzętu:

- strugarka-grubościówka,

- pilarka tarczowa poprzeczno-wzdłużna,
- strugarka-wyrówniarka,
- frezarka dolnowrzecionowa z urządzeniem posuwowym,
- okleiniarka wąskich płaszczyzn lub oklejarka ręczna,
- frezarka do wąskich płaszczyzn z agregatem kapującym i szlifierką krawędzi lub cyklina,
- centrum obróbcze frezujące CNC (u pracodawcy),
- wiertarka pozioma,
- wiertarka wielowrzecionowa,
- szlifierka taśmowa,
- kostki i gąbki szlifierskie,
- pistolet natryskowy,
- zszywacz pneumatyczny,
- mieszadło,
- elektronarzędzia stolarskie: pilarka tarczowa ręczna, wyrzynarka, frezarka górnowrzecionowa, strug, szlifierka taśmowa, szlifierka oscylacyjna, wiertarka, wkrętarka,
- ręczne narzędzia stolarskie: piły ramowe i jednochwytowe, strugi płaszczyznowe i profilowe, wiertarka ręczna, pilniki i tarniki, dłuta stolarskie,
- ręczne ściski stolarskie, zaciski,
- młotki: gumowe, ślusarskie o masie 100 g i 200 g, pobijak,
- obcęgi i szczypce: obcęgi do gwoździ, szczypce boczne i płaskie.

7 Sposób i forma zaliczenia kursu

Warunkiem ukończenia kursu jest uzyskanie ze wszystkich przewidzianych planem nauczania przedmiotów ocen pozytywnych lub zaliczeń. Formę zaliczenia danego przedmiotu określa podmiot prowadzący kurs co powinno być określone w systemie oceniania kursu. Po ukończeniu kursu uczestnik otrzymuje zaświadczenie, które upoważnia go do zdawania egzaminu zawodowego z kwalifikacji. Wzór zaświadczenia określony jest w załączniku nr 1 do Rozporządzenia MEN z dnia 11 stycznia 2012r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (z późn. zm.).

8 Sprawdzenie kompletności i poprawności opracowanego programu zajęć

Tabela 7. Tabela weryfikacji programu nauczania KUZ pod kątem zgodności z przepisami prawa oświatowego

Lp.	Program kursu umiejętności zawodowego uwzględnia	Zawartość opracowanego programu zajęć (T/N)
1	Cele kształcenia (zadania zawodowe)	T
2	Efekty kształcenia	T
3	Kryteria weryfikacji	T
4	Warunki realizacji kształcenia w kwalifikacji (lub niezbędne do realizacji danej jednostki efektów)	T
5	Minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie lub jednostki efektów	T

Tabela 8. Tabela weryfikacji programu KUZ pod kątem kompletności efektów kształcenia

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie			Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Tematy zajęć.
A	B	C	D
DRM.03.2. Podstawy stolarstwa w pracach pomocniczych			
Posługuje się terminologią stosowaną w przemyśle drzewnym	20	stosuje nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym	Nazewnictwo używane w przemyśle drzewnym
		rozpoznaje podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym	Podstawowe surowce, półfabrykaty i materiały stosowane w przemyśle drzewnym
		klasyfikuje wyroby stolarskie	Klasyfikacja wyrobów stolarskich
		rozdziela wyroby stolarskie	
		wykorzystuje pozyskane informacje dotyczące wykonywania prostych czynności zawodowych	
Charakteryzuje właściwości drewna i tworzyw drzewnych	30	nazywa właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych	Właściwości fizyczne drewna i materiałów drewnopochodnych
		wskazuje podstawowe właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych	Właściwości mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie			Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Tematy zajęć.
A	B	C	D
		rozdziela właściwości fizyczne i mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych	Wpływ właściwości fizycznych i mechanicznych na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych
		wskazuje wpływ właściwości na zastosowanie drewna i materiałów drewnopochodnych	
		określa właściwości fizyczne drewna i tworzyw drzewnych	
Charakteryzuje gatunki drewna, materiały drzewne i tworzywa drzewne stosowane w stolarstwie	24	nazywa podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew	Podstawowe gatunki drewna iglastego: sosna, świerk, modrzew
		nazywa podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa	Podstawowe gatunki drewna liściastego: dąb, buk, jesion, brzoza, lipa
		rozdziela podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego	Rozpoznawanie gatunków drewna iglastego i liściastego
		wskazuje cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego	Cechy rozpoznawcze podstawowych gatunków drewna iglastego i liściastego
		rozdziela podstawowe gatunki drewna iglastego i liściastego	Rozpoznawanie podstawowych tworzyw drzewnych stosowane w przemyśle drzewnym: takich jak: płyta wiórowa, płyta pilśniowa, płyta OSB, płyta MDF płyta HDF
		rozdziela podstawowe tworzywa drzewne stosowane w przemyśle drzewnym: płyta wiórowa, płyta pilśniowa, płyta OSB, płyta MDF płyta HDF	
Rozpoznaje wady drewna oraz określa przyczyny ich powstawania	20	klasyfikuje wady drewna	Klasyfikacja wad drewna
		określa podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich	Podstawowe wady drewna w materiałach używanych w produkcji wyrobów stolarskich
		rozdziela wady drewna	
		definiuje podstawowe wady drewna: sęk, zakorek, sinizna, zgnilizna	
		wskazuje przyczyny powstawania wad drewna	Przyczyny powstawania wad drewna
		omawia wpływ wad na zastosowanie drewna	Wpływ wad na zastosowanie drewna
		proponuje sposoby eliminowania wad	Sposoby eliminowania wad
Rozdziela rodzaje	20	nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzeń drewna okrągłego	Charakterystyka rodzajów uszkodzeń drewna okrągłego

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie			Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Tematy zajęć.
A	B	C	D
uszkodzeń drewna, materiałów drewnnych i tworzyw drewnnych		rozdziela rodzaje uszkodzeń materiałów twardych	
		wskazuje przyczyny powstawania uszkodzeń drewna	Przyczyny powstawania uszkodzeń drewna
		proponuje sposoby usunięcia uszkodzeń drewna	Sposoby usuwania uszkodzeń drewna
		nazywa charakterystyczne rodzaje uszkodzenia tworzyw drewnnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia	Charakterystyka uszkodzeń tworzyw drewnnych: wady powierzchni, falistość, pęknięcia, wgniecenia
Charakteryzuje materiały pomocnicze stosowane w przemyśle drewnym	20	nazywa materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie	Materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie
		klasyfikuje materiały pomocnicze stosowane w stolarstwie	Klasyfikacja materiałów pomocniczych stosowanych w stolarstwie
		rozdziela rodzaje klejów	Rodzaje klejów
		rozdziela rodzaje materiałów wykończeniowych	Rodzaje materiałów wykończeniowych
		rozdziela łączniki i okucia	Podział łączników i okuć meblowych
		określa możliwość zastosowania wskazanych materiałów pomocniczych	Zastosowanie wskazanych materiałów pomocniczych i innych.
		wyszukuje informacje na temat materiałów stosowanych w przemyśle drewnym	
Charakteryzuje maszyny, urządzenia i narzędzia do obróbki ręcznej i maszynowej drewna	30	nazywa narzędzia do ręcznej obróbki drewna	Narzędzia do ręcznej obróbki drewna
		nazywa narzędzia do maszynowej obróbki drewna	Narzędzia do maszynowej obróbki drewna
		nazywa maszyny i urządzenia stosowane w stolarstwie	Obsługa podstawowych maszyny i urządzeń do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich
		rozpoznaje podstawowe maszyny i urządzenia do obróbki maszynowej drewna w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	
		dobiera typowe narzędzia do obróbki ręcznej	
Dobiera przyrządy pomiarowe do prostych prac stolarskich	20	klasyfikuje podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie	Podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie
		nazywa podstawowe przyrządy pomiarowe stosowane w stolarstwie	

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie			Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Tematy zajęć.
A	B	C	D
		wskazuje zastosowanie poszczególnych przyrządów pomiarowych	Zastosowanie przyrządów pomiarowych
		dobiera przyrządy do określonych prac pomiarowych	
		wykonuje podstawowe pomiary podczas prac stolarskich	Wykonywanie podstawowych pomiarów podczas prac stolarskich
Sporządza proste szkice i rysunki techniczne w zakresie niezbędnym do wykonania pomocniczych prac stolarskich	30	rysuje szkice elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich	Rysunek szkicowy elementów z drewna i prostych wyrobów stolarskich
		umieszcza wymiary na wykonywanych rysunkach	Wymiarowanie rysunków technicznych
		sporządza rysunki techniczne zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami	Sporządzanie rysunków technicznych zgodnie z obowiązującymi normami i zasadami
		rozdziela symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie	Symbole stosowane do opisywania rysunków technicznych w stolarstwie
		wykonuje korekty szkiców i wymiarów pod kierunkiem osoby doświadczonej	Korekta szkiców i wymiarów w rysunku technicznym
		rozpoznaje rodzaje rysunków na podstawie dokumentacji technicznej	Rodzaje rysunków technicznych
		wykonuje rysunki wykonawcze, rysunki połączeń, szczegółów konstrukcyjnych	Kreślenie rysunków wykonawczych, rysunków połączeń, szczegółów konstrukcyjnych
		wykonuje proste rysunki, korzystając z programów komputerowych	Wykonywanie prostych rysunków z wykorzystaniem programów komputerowych
		drukuje rysunki wykonane z wykorzystaniem programów komputerowych	
Rozpoznaje właściwe normy i procedury oceny zgodności podczas	10	wymienia cele normalizacji krajowej	Cele normalizacji krajowej
		podaje definicje i cechy normy	Definicje i cechy normy
		rozdziela oznaczenie normy międzynarodowej, europejskiej i krajowej	Oznaczenia normy międzynarodowych, europejskich i krajowych

Efekty kształcenia oraz kryteria weryfikacji określone w podstawie programowej kształcenia w zawodzie			Zawartość opracowanego programu zajęć (temat zajęć)
Efekty kształcenia	Liczba godzin na efekt kształcenia	Kryteria weryfikacji	Tematy zajęć.
A	B	C	D
realizacji zadań zawodowych		korzysta ze źródeł informacji dotyczących norm i procedur oceny zgodności	Źródła informacji dotyczące norm i procedur oceny zgodności
		przestrzega podziału ról, zadań i odpowiedzialności w zespole	
		angażuje się w realizację wspólnych działań zespołu	